

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

září 2023

Farní jarmark 2023

Farní jarmark je již tradiční akcí, která se koná u příležitosti svátku svatého Augustina. Letos proběhl 27. července po mši v sedm i devět hodin. Do organizace či příprav výrobků se zapojila téměř celá farnost a skvělou novinkou bylo, že dary bylo možné umístit do kostela během celých prázdnin. Největší množství samozřejmě doputovalo v posledním týdnu před jarmarkem. Místnost u kanceláře se zaplnila téměř k prasknutí a organizátoři udělali velký kus práce, aby bylo vše naceněno, nabaleno a připraveno včas. Do samotného prodeje se každoročně zapojila mládež a nebylo tomu jinak ani v letošním roce. Po obou mších, které se nesly

v slavnostním duchu, při deváté dokonce za zpěvu vynikajícího farního sboru, se před kostelem vytvořily fronty u stánků a byla cítit radostná nálada. Nákupem na jarmarku farníci podpořili Ženský vzdělávací ústav Brno známý pod názvem VESNA. Akce tedy byla ztělesněním slov svatého Augustina: „Jen láska zná umění jiné obdarovávat a přitom sama bohatnout.“ Celou akcí měly organizačně na starosti dvě farnice: Renata Fialová a Kateřina Havlíčková, které tuto službu vykonávaly letos poprvé, a zvládly to na výbornou. Obrovské poděkování patří všem dárcům a všem organizátorům jarmarku.

Veronika Smyslová
foto: Jakub Šebek

Lk 1,39

Naše cesta byla velmi spontánní, nikdy jsme nevěděli, co další den přinese. Jestli bude pršet, budeme mít kde spát, jaký je oficiální program nebo jestli uvidíme papeže. Toho nakonec viděla jen Maruška.

Jinak jsme v duchu setkání mladých poznávali nové tváře a malebná místa. Obzvláště na nás zapůsobila Fatima či místo, kde se narodil sv. Antonín Paduánský. Navštívili jsme i Porto, Coimbru nebo jeskyně Buracas do Casmilo.

Během dnů v diecézi jsme díky místním farníkům poznali portugalskou kulturu, ochutnali tradiční kuchyni a s očekáváním vyrazili do Lisabonu.

V Lisabonu nebylo nic. Nebyly informace ani výbava, a když nás rozdělili, bylo štěstí, že jsme měli kde spát, a papež přijel až za tři dny. Na programech s ním bylo vedro, hluk a statisíce lidí, ale i přesto nás povzbudil a duchovně obohatil.

Katechezi biskupa Konzubla připravili sledující ze sociálních sítí, zatímco papež František mluvil sám za sebe. Ve svém kázání vzkázal všem mladým, aby se nebáli, a proto i my chceme pozvat mladé z naší farnosti na příští světové dny mládeže 2027 v Soulu, nebojte se.

Maruška, Terka, Filip a Tom

Několik mladých z naší farnosti se vypravilo do Lisabonu na Světové dny mládeže.
foto: Filip Šebek

Slovo úvodem

Vážení a milí farníci,

začátek nového školního roku bývá spojen s různými pocity a očekáváními. Pro ty školou povinné je konec prázdnin čas spíše neradostný; možná do jisté míry i pro jejich rodiče nebo pedagogy. Ale není divné, jestli se my všichni ohlížíme s trochou lítosti po dovolených a dnech odpočinku jako po něčem, co uteklo snad až příliš rychle. Nostalgicky prohlížíme fotky z cest a nashromážděné suvenýry a snažíme se prodloužit a uchovat co nejvíc z toho, co je bohužel už nenávratně pryč.

Nic proti nostalgii! Byť o ní kdysi Jiří Voskovec trefně prohlásil, že je především steskem po mládí, přesto patří k naší lidské osobnosti a má své kouzlo. Jen se nesmí stát pastí, která člověku znemožní radovat se z přítomné chvíle a hledět s nadějí a důvěrou vstříc tomu, co má přijít. Jistěže v nás budoucnost může vyvolávat i obavy: tento svět neskýtá příliš důvodů k optimismu. Velmi často jsme v pokušení tesknit po minulosti a jaksi paušálně odmítat možnost proměny lidí i věcí k lepšímu. Nicméně naše víra vychází z přesně opačného postoje.

Křesťan je totiž člověk budoucnosti, protože v ní se má završit naše cesta pozemským časem, a hlavně naplnit naše touha po Boží lásce. Ta není uzamčena minulostí – naopak nám jde vstříc právě skrze čas. A tak se ani my neuzavírejme v sobě a v tom, co bylo, a nevylučujeme sami sebe z onoho procesu neustálé proměny a zrání. Papež František v jedné katechezi nedávno apeloval na naši ochotu k proměně: „Bůh je takový: je láska, a kdo miluje, nezůstává strnulý. Ano, zůstává pevný, ale ne strnulý. Nezůstává rigidní ve svých postojích, ale nechává se pohnout a posunout; umí měnit své plány. Láska je tvořivá a my křesťané, chceme-li napodobovat Krista, jsme též pozváni k ochotě měnit se.“

Přeji nám všem, aby nový školní rok přinesl nejen nové vědomosti, ale i novou jistotu, nalezenou v Boží lásce.

Váš farář Petr Vrbacký

Stalo se

V neděli 30. července bylo ve sbírce na opravu střechy vybráno celkem 37 583,- korun.

~

Od pondělí 31. července do neděle 6. srpna proběhly Světové dny mládeže v Lisabonu, které navštívila i mládež z naší farnosti.

~

V neděli 27. srpna se uskutečnil farní jarmark. Výtěžek jarmarku i sbírky byl věnován Ženskému vzdělávacímu ústavu Brno, známému jako Vesna. Při mši svaté v 9 hodin zazpíval chrámový sbor, celeburoval ji biskupský vikář pro školství a pastorační o. Pavel Šenkyřík.

Pokřtěni byli:

- 2. 7. Nina Marie Veselá
- 16. 7. Jeroným Tomáš Josef Špaček
- 23. 7. Vincent Smejkal
- 30. 7. Zuzana Marta Kadeřávková
- 6. 8. Kristýna Magdaléna Kintrová
- 20. 8. Anna Zélie Mazúrová

Svatost manželství přijali:

- 6. 7. Nikol Gazdová a Josef Havelka
- 8. 7. Alžběta Daňková a Jan Ohřál
- 15. 7. Anna Dorota Giedrys a Martin Štepanovský
- 22. 7. Kristýna Novotná a Lukáš Chlup
- 12. 8. Terezie Zárubová a Šimon Kalný
- 12. 8. Nina Elisabeth Schumi a David Mareček
- 19. 8. Anna Hřčková a Michael Vlček

Zesnuli:

- 20. 7. Anna Bedáňová (*1939)
- 20. 7. MUDr. Jiří Florián (*1924)
- 26. 7. Ing. Jaroslav Vrbka (*1942)
- 29. 7. Ing. Jiří Rybář (*1939)
- 7. 8. Ing. arch. Jiří Horák (*1941)
- 10. 8. doc. PhDr. Jarmila Krystýnková, CSc. (*1943)

Zaznělo v kázání

Manželství znamená tři týdny zbožňování, tři roky hádek a třicet let tolerance. *o. Josef Novotný*

Pokud se člověk ptá: „Kde na to já sám vezmu sílu?“ Odpověď zní: „Nevím.“ Ale pokud svou lidskou slabost svěří Boží moci, pak je to Bůh, který se uprostřed lidské slabosti projeví svou mocí. *o. Petr Vrbcký*

Alžběta Ohřalová

Augustin v současném magisteriu

Jaký je současný význam Augustinova díla v církvi? Představu si můžeme udělat na základě četnosti citací v dokumentech učitelského úřadu církve. Projdeme-li například Enchiridion Vaticanum od II. vatikánského koncilu po současnost, nalezneme 621 odkazů na Augustinova díla. Tak to aspoň platilo v době, kdy jsem psal svou diplomovou práci – dnešní stav bude patrně ještě bohatší. Zaměřoval jsem se v ní zejména na citace spisu O obci Boží. A které citace byly nejčtenější? Nejcitovanější pasáž pochází z desáté knihy tohoto spisu. Presbyterorum ordinis ji například cituje tak, že služba kněží, začínající hlásáním evangelia, čerpá totiž všechnu svou sílu a moc z Kristovy oběti a je zaměřena k tomu, aby „celá vykoupená obec, to je shromáždění a společenství svatých,

byla podávána Bohu jako všeobecná oběť skrze Velekněze, který i sám sebe obětoval za nás v utrpení, abychom byli tělem tak vznešené Hlavy.“ Druhý nejcitovanější úryvek z osmnácté knihy užívá Lumen gentium: církev „při svém putování prochází mezi pronásledováními ze strany světa a útěchami od Boha.“ Za zmínku rovněž stojí častěji zmiňovaný úryvek čtrnácté knihy spisu O obci Boží: „Založily tedy dvě obce dvě lásky, pozemskou totiž sebeláska až ke zhrzení Boha, nebeskou pak láska k Bohu až ke zhrzení sebe.“ V porovnání s ostatními autory vidíme, že Augustin stále patří mezi nejvzpomínanější učitele církve a že dílo O obci Boží zaujímá spolu s Vyznáními přední místo v dokumentech magisteria. Proto se právem může přednostně těšit i naší pozornosti. *Daniel Blažke*

Okénko do minulosti

OBDOBÍ 1990–2012

Za působení otce M. Kabrdy a také díky novým poměrům ve státě se ve farnosti ujaly nové zvyklosti, vznikla nová společenství. Připomeňme si je.

Církevní školy

Cyrlometodějská církevní základní škola Lerchova 65, Cyrlometodějská pedagogická střední škola a gymnázium. V roce 1991 byly Kongregaci sester sv. Cyrila a Metoděje navráceny za totality zestátněné dvě budovy: Ústav pro mentálně postižené děti a současně klášter Lerchova 65, a dívčí gymnázium Lerchova 63. Po nutných opravách nejdříve zahájila výuku základní škola v roce 1992, osmileté gymnázium a střední pedagogická škola první třídy otevřela v roce 1996. Ke školnímu roku 2004/2005 CMČZ navštěvovalo 559 žáků, CMGaSOŠPg 248 studentů. Biskupské gymnázium (BiGy) zahájilo výuku v roce 1990 v budově bývalého semináře na ulici Veverčí, v roce 1992 se přestěhovalo do původní budovy na ul. Barvičově. Ke šk. roku 2004/2005 zde studovalo 814 studentů.

Radio Proglas

8. 12. 1995 začalo poprvé vysílat ze studia v budově Biskupského gymnázia nekomerční křesťanské rádio Proglas. Za jeho vznikem stálo několik nadšenců v čele s P. Martinem Holíkem. Ten se

stal jeho ředitelem. Provoz rádia byl a je hrazen pouze z dobrovolných příspěvků jeho posluchačů. S farností sv. Augustina dlouhodobě spolupracovalo pravidelným přenosem bohoslužeb. Postupně vznikala další studia – v Praze (Kristián), v Olomouci (Radim), v Ostravě (Hedvika), v Hradci Králové (Vojtěch), v Litoměřicích (Štěpán), v Českých Budějovicích (Jan Neumann).

Rok 2005

Tento rok přinesl významné změny v církvi světové i ve farnosti sv. Augustina. Po nejdelším pontifikátu 27 let zemřel 2. 4. 2005 papež Jan Pavel II. Novým pastýřem katolické církve byl 19. 4. zvolen kardinál Joseph Ratzinger, který si zvolil jméno Benedikt XVI. Z farnosti po 15letém působení odešel P. Miloš Kabrda do farnosti Újezd u Brna. Novým duchovním správcem se stal od 1. 9. 2005 P. Pavel Šenkyřík, do té doby působící jako kaplan ve farnosti u sv. Jakuba. V pastorační mu vypomáhal P. Martin Holík, P. Pavel Konzbul, P. Pavel Kolář a jáhen Tomáš Vyorálek. Členy v roce 2006 nově ustanovené ekonomické rady se stali JUDr. Iva Homolová, Ing. Zdeněk Laudát, Ing. Petr Kylián a Ing. Jindřich Zuziak. Funkci pastorační asistentky od tohoto roku zastává Alice Kallabová.

*(Srov. Svatý Augustin..., str. 160–162)
s. Stanislava*

„Jsem vždycky rád, když se můžu potkat s lidma, dát si kafe a popovídat.“ Rozhovor s otcem Karlem Janů

Již sedmým rokem se letos budou farníci chystat do Slavonic na pracovní akci Istitivě nazvanou „farní invaze“. Přinášíme vám rozhovor s tavním farářem, otcem Karlem Janů.

Jak vznikla iniciativa farních invazí (pracovních výjezdů)?

Já, když jsem sem přišel, tak hodně objektů bylo v havarijním stavu, a začali jsme s opravou, tak jsem právě hledal i nějakou finanční výpomoc, a otec Josef byl jeden z těch, koho jsem konkrétně oslovil, jestli by byla možná nějaká výpomoc. Ze začátku to bylo například na opravu fary v Dešné. Otec Josef navrhl, že bychom se mohli prohodit, takže já jsem přijel k Augustinovi a on byl tady. A nakonec, nejen že jste nám přispěli finančně, ale přišel nápad, že byste mohli přijet a s něčím pomoci. A tak to začalo. (Poprvé na podzim 2017.)

Farníci, kteří se účastnili tzv. farních invazí měli možnost z první ruky sledovat proměnu fary v Dešné (a v méně extrémní míře i tu ve Slavonicích). Kolik lidí se na renovaci vystřídalo?

Kromě vás, co vás vždycky bylo něco přes 20, tak třeba zedníci ze Žďáru 7–8, hodinští elektrikáři a děcka 30–40, turnusy „Seznamte se, prosím,“ kteří tu byli myslím 3× vždycky mezi 20–30 lidmi, pak tady byli jednou děcka ze Summer Jobu od hnutí Fokoláre asi 20 lidí, a pak individuálně třeba kamarádi nebo lidi z farnosti. Čili klidně 150 jednotlivců.

A na čem dalším se teď pracuje?

To je vždycky otázka konkrétních impulzů; co je zrovna potřeba. V Nových Sadech je boční kaple taková neupravená, tak tu chceme dát do pořádku. Dělá se tam nová střecha, ale to je záležitost firmy. Ve Slavonicích chybí ve dvorním traktu fasáda, ale jinak je to hotové. Čili spíše udržovací práce – udělat dřevo do kamen, hlavně na zimu. A po zahradě je vždycky něco.

Za dobu svého působení jste ve farnosti inicioval a sám odvedl velký kus práce. Co vám udělalo největší radost, že se povedlo?

Tak pro mě je to třeba, že lidi říkali, že už se smířili s tím, jak to tady bude, a najednou jsme viděli, že když Pán Bůh dá, tak ty věci se mění, i když si to člověk nedo-

káže představit. A to se netýká jenom objektů, ale i samotných lidí. Vidím u mnohých, jak se třeba posunuli, zapojili, že berou farnost za svoje, věří Pánu Bohu i sobě navzájem.

Otec Karel Janů při práci během farní invaze. foto: Jakub Šebek

Vy jste jeden z mála kněží, kterého znám a nosí kleriku. Co vás k tomu vede?

Ona klerika pro mě je znamením toho, že jsem kněz a chci být kněz i před ostatními. Rozhodně to pro mě není podstata kněze, ale spíš vyznání, že patřím k Pánu a chci to tak žít. A i pro ostatní je tady to svědectví. Nedávno jsem šel a holčička se ptala maminky: „Mami, proč má ten pán sukni?“, tak jsme se dali do řeči. Ale když jsou vedra a člověk se zapotí, tak ji taky tolik nenosím.

Já Vás znám vlastně v jenom klerice, nebo v montérkách, ale skoro vždy při práci nebo ve službě. Goethe, například, nachází štěstí v lidské činnosti. Jak vy to máte?

Jako že by se muselo pořádně pracovat, to ne. Tak jako je týden pracovní, neděle je od toho, aby si člověk sedl s ostatními, dal si kafe, oběd, zašel na mši svatou a radoval se z toho, co je. Cíl není ve spravené budově, ale aby nám pomáhala k lepšímu životu. Stejně jako kostel se nestavěl k tomu, aby byl jenom pěkný, ale aby se lidé mohli setkávat a slavit. A to se člověk učí.

Jak vypadá Váš běžný den? Jak byste řekl, že se liší od faráře ve městě?

Tak ráno většinou otevřu kapli a mám rozjímání a breviář. Na snídani chodím k jedné paní, co se známe s celou rodinou. Potom dopoledne je teď hodně pracovní, protože doděláváme stodolu. U toho si poslechnu třeba přednášku otce Kodyta nebo Radka Tichého, o liturgii, a tak. V poledne oběd zase s paní, nebo když někdo přijede, tak spolu. Ve dvě hodiny zase jdu pracovat, většinou v pět je adorace a v šest mše svatá. A večer už je volno, takže se jdu třeba projít. Se známou máme společnou modlitbu, tak si zavoláme. Tady totiž dost času stráví člověk sám, a pak musí vlastně hledat ten kontakt. Já taky nejsem typ, že bych vydržel celý den na faře sedět, rád se s někým potkám.

Jak pozorujete, že se na Vás Slavonice podepisují, nebo co Vám daly?

Nový pohled na lidi. Že kněz není ve farnosti jenom aby slavil svátosti a byl pro ty věřící, ale že všichni lidi jsou důležití. Že člověk se za ně modlí a za každého je vděčný. I když jde na mši svatou a je tam jeden člověk. Dneska tam třeba nebyl nikdo. Tak abych nehleděl jenom na ty počty.

Člověk si říká, že k tomu životu není moc potřeba, aby byl člověk šťastný. My tomu podléháme, že tohle a tamto ještě musíme. A ve skutečnosti to nejdůležitější je, že ti lidi jsou spolu, něco pro sebe udělají, a vnímají, že to mají díky Pánu Bohu.

Vy jste se objevil i v podcastu, jehož část je dostupná na YouTube (Tenkrát v Mexiku, ep. 8)...

Tak to jsou kluci odtud ze Slavonic. Oni sice do kostela nechodí, ale normálně se zdravíme a známe se. Pro mě to je, že ti lidi hledají. Úloha kněze není druhé přesvědčovat na víru, ale žít s lidmi a žít s Pánem a On si tu cestu k nim najde. Tak jako když byl Pán na hostině, tak taky pořádně netukal o skleničku a nebral si slovo. Ale když někdo chtěl o Bohu slyšet, tak řekl, a když ne, tak tam byl s lidmi rád.

A poslední, jakou zmrzlinu máte nejraději?

Slaný karamel.

Děkuji za rozhovor.

Filip Šebek

Farní diář

10. 9. Fotbalové derby Ministranti vs. Otcové
24. 9. Vzpomínková pobožnost u kříže na Krondlově ulici
28. 9. Svátek sv. Václava
28. 9. Farní invaze do Slavonic
- 1. 10.

9. farní invaze do Slavonic

9. farní invaze proběhne 28. 9. – 1. 10. Podrobnější informace naleznete na farní nástěnce. Protože se musíme s otcem Karlem závazně domluvit, prosím, ozvěte se mi nejpozději do neděle 24. 9. mailem na adresu zico@email.cz: kolik vás bude, kdy plánujete příjezd/odjezd a jak se chcete dopravovat. Ostatní detaily domluvíme e-korespondenčně nebo osobně některou z následujících nedělí. Na faru do Dešné se vejde 40–45 lidí, dalších cca 20 může být ve Slavonicích. Tolik, abychom zaplnili obě fary, nás ještě nikdy nebylo, a myslím, že je to výzva... Díky a těším se opět na hojnou účast!

Jakub Šebek (Zico)

Modlitba pro Dobu stvoření 2023

Stvořiteli všeho,
z tvého společenství lásky vyprýštil život jako mohutná řeka a celý kosmos povstal k bytí.

Na této Zemi překypující lásky se Slovo stalo tělem a vyšlo s životodárnými vodami, aby ohlásilo pokoj a spravedlnost všemu stvoření.

Povolal jsi lidi, aby obdělávali a střežili tvou zahradu. Umístil jsi nás do správných vztahů s každým tvorem, ale my jsme nenaslouchali nářku Země a nářku těch, kdo jsou na ní nejzranitelnější. Oddělili jsme se od proudícího společenství lásky a zhřešili jsme proti tobě tím, že jsme nechránili podmínky pro život.

Truchlíme pro ztrátu druhů, které tu s námi žily, a jejich obydlí, rmoutíme se pro ztrátu lidských kultur, společně s životy těch, kdo byli vyhnáni či zahynuli. Bolí nás pohled na ekonomiku smrti, války a násilí, již jsme uvalili na sebe i na Zemi.

Otevři naše uši pro své tvůrčí, usmiřující a udržující Slovo, které nás oslovuje skrze knihu Písma a knihu Stvoření. Požehnej nás znovu svými životodár-

nými vodami, aby spravedlnost a pokoj Boha Stvořitele mohly proudit do našich srdcí a přetékat z nich do celého stvoření.

Otevři naše srdce, abychom přijali živé vody Boží spravedlnosti a pokoje a dělili se o ně s našimi trpícími bratry a sestrami, se všemi tvory kolem nás, se vším stvořením.

Požehnej nás, abychom kráčeli společně se všemi lidmi dobré vůle, tak aby se z mnoha proudů Boží spravedlnosti a pokoje stala mocná řeka proudící po celé Zemi.

Ve jménu toho, který přišel, aby ohlašoval radostnou zvěst celému stvoření, Ježíše Krista.

Amen.

(Během doby stvoření se světová ekumenická rodina každoročně sjednocuje, aby naslouchala a pečovala o náš společný domov, Boží oikos.

Doba stvoření začíná 1. září Dnem modliteb za péči o stvoření a končí 4. října památkou svatého Františka z Assisi, patrona ekologie.)

Informace o sborech pro děti

Sbory nejsou jen o zpívání.

foto: Vít Horník

Baví tě zpívat? Chceš poznat nové kamarády? Těšíš se, až se po prázdninách zase sejdeme?

**SBOREČEK A SBOR ŠKOLNÍCH DĚTÍ ZAČÍNÁJÍ
17. ZÁŘÍ PO 9. MŠI SVATÉ.**

Sboreček je určen pro děti od 3 let do 2. třídy ZŠ, vede ho Antonie Račanská.

Sbor školních dětí je pro všechny děti od 2. třídy ZŠ, vedou ho Marie Vichrová a Anna Horníková.

Smíšený chrámový sbor

Doprovod poutní mše 27. 8.

foto: Jakub Šebek

Začíná se zkoušet nový program. Zváni jsou všichni, kdo rádi zpívají. Sbor vede Pavel Kyncl.

**SMÍŠENÝ CHRÁMOVÝ SBOR SE SCHÁZÍ KAŽDOU STŘEDU
OD 19 HODIN V SÁLE.**

TĚŠÍME SE NA ZNÁMÉ I NOVÉ TVÁŘE.